

Lad mig dernæst slå fast, at det ikke er tilladt efter arbejdsmiljølovgivningen at bruge sundhedsskadelige maskiner i bygge- og anlægsbranchen. Det fremgår allerede i dag af denne lovgivning, at maskiner – eller som det også hedder i regelsproget tekniske hjælpemidler – skal være indrettet således, at de ikke indebærer risiko for personers sikkerhed og sundhed, ligesom det fremgår, at anvendelsen af et teknisk hjælpemiddel skal ske på en sikkerheds- og sundhedsmæssig fuldt forsvarlig måde.

Kravene til anvendelsen og konstruktionen af de maskiner, der anvendes i bygge- og anlægsbranchen findes hovedsageligt i Arbejdsministeriets bekendtgørelser om indretning og anvendelse af tekniske hjælpemidler samt i bekendtgørelsen om arbejdets udførelse. Herudover har Arbejdstilsynet opstillet en række vejledende forskrifter i AT-anvisninger og AT-meddelelser.

Jeg kan oplyse særligt om nye vibrerende maskiner, at da disse er omfattet af bekendtgørelsen om indretning af tekniske hjælpemidler kap. 2 (maskindirektivet), har leverandøren dels pligt til at sikre, at maskinen ikke afgiver vibrationer på en måde, som frembyder fare for sikkerhed eller sundhed, dels pligt til i brugsanvisningen og i de tekniske data at oplyse om maskinens vibrationsniveau. Hensigten med denne oplysningspligt er bl.a. at påvirke indkøb af mere vibrationsvage maskiner.

Arbejdsmiljøloven giver ikke mulighed for generelt at forbyde anvendelse af vibrerende maskiner, men der kan fastsættes krav til anvendelsen, herunder kan der stilles krav om en tidsbegrænsning af sådant arbejde, hvor den ansatte udsættes for høje vibrationer.

Hvis belastningen ikke kan nedsættes ved hjælp af tekniske foranstaltninger, og belastningen udgør over 130 dB (HA), angiver Arbejdstilsynet vejledende, at der max må arbejdes i mellem ½ og 2 timer om dagen, afhængigt af en konkret vurdering og af forekomst af forværende faktorer såsom anstrengende arbejde og kulde.

Jeg er bekendt med, at der løbende arbejdes med at udvikle tekniske hjælpemidler, der kan reducere behovet for de mange fysiske løft i branchen. Hermed kan de mange ryglidelser inden for branchen forhåbentligt mindskes.

Af Arbejdstilsynets rapport fremgår det, at bygge- og anlægsbranchen fortsat ligger over gennemsnittet for antallet af anmeldte arbejdsulykker og arbejdsbetingede lidelser sammenlignet med øvrige brancher.

Tallene fra Arbejdstilsynets rapport viser bl.a., at der i perioden 1993 – 1995 blev anmeldt 327 arbejdskader p.g.a. de såkaldte »hvide fingre« og 1.936 arbejdskader p.g.a. bevægeapparatsygdomme.

På trods af disse tal mener jeg, at der ikke er behov for at stramme kravene i de gældende regler. Der er derimod behov for en fortsat intensiv indsats for at få kravene efterlevet i branchen. Virksomhederne og disses sikkerhedsorganisationer og øvrige arbejdsmiljøaktører må alle bidrage hertil.

Endelig kan jeg oplyse, at Arbejdstilsynet over for branchen har iværksat og planlagt flere indsatser. Her kan jeg nævne en indsats, der skal styrke bygge- og anlægsvirksomhedernes systematiske arbejdsmiljøarbejde gennem vejledning om arbejdspladsvurdering samt en indsats over for projekterende og rådgivere for at sikre at arbejdsmiljøfaktorer medtages ved planlægningen og projekteringen af et byggeri.

Spm. nr. S 2262

Til justitsministeren (12/5 97) af:
Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvad der sker med de personer fra Fiskerikontrollen, som ifølge en dom fra retten i Frederikshavn mod sædvane og praksis har lokket en af de senere tiltalte med en mildere behandling, hvis han bistod med at skaffe beviser mod andre?«

Begrundelse

Spørgeren har via dagspressen erfaret, at Fiskerikontrollen af retten i Frederikshavn fik en alvorlig kritik, da en gruppe fiskere onsdag den 7. maj 1997 blev dømt for ulovligt fiskeri og fusk med fiskeregnskaber.

Kritikken skulle bestå i, at Fiskerikontrollen lokkede en af de senere tiltalte med en mildere behandling, hvis han bistod med at skaffe beviser mod andre. Rigsadvokaten har pålagt landets politimestre, at de ikke må tilbyde »rabat« for angivelse af medskyldige, sådan som det er praksis i USA. Hvis det alligevel sker, skal retten og forsvarerne have det at vide, men det skete ikke i denne sag.